

La festa major de Tarragona

A tot arreu del món, de les més grans capitals fins als més petits poblets, s'hi celebra una festa major.

I la festa major de cada lloc, àdhuc en els païssos no cristians, té sempre un motiu i, per consegüent, un caràcter religiós. I és molt natural: la celebració d'una festa és una expansió sentimental, i entre tots els sentiments que fan bategar el cor humà cap no n'hi ha de tan pur, tan digne i tan elevat com el sentiment religiós.

Per això, és un valor universal d'humanitat el que cada poble ha instituit la seva festa major a base de commemorar el fet local de més alta transcendència o significació religiosa. El cas més comú i més adient amb l'esperit maternal de l'Església és el que posa la festa major d'un lloc el dia de la consagració i dedicació del temple parroquial o catedralici. I és una cosa molt ben trobada; perquè la consagració i dedicació d'un temple importa la elevació d'aquell poble a una societat superior, a una germandat espiritual, amb la corresponent casa pairal que és el temple i una nova paternitat comú que és la del Patró o Patrona al qual el temple ha estat dedicat.

En la Europa Central i també molt pels païssos del Nord, la festa major és anomenada "Kermesse", que vol dir consagració del temple i festa del Patró al qual és dedicat i és natural que per Patrona esculleixi algun sant o santa que tingui una ben íntima relació amb aquell poble.

Allà on se té consciència d'aquesta supremacia dels valors espirituals les festes majors hi guarden tot el seu prestigi i són veritablement la festa major del poble.

I és un fet psicològic universalment constatat que quan un individu i àdhuc una col·lectivitat té ben arrelats i exuberants els sentiments religiosos les festes que es celebren són veritablement festes majors a ple cor, sense recances i sense cap pòsit de decepcions, ben al revés de les festes mundanes...

Però, ara tot se prostitueix. Vegeu a què han degenerat les kermesses tan estultament profanes i que molts dels qui es valen d'aquell nom sagrat n'ignoren fins i tot el significat del nom.

I el laïcisme dels nostres dies, que ben sovint és encara més ignorant que buid, vol deixar de fer festa precisament per la festa major i intenta, arreu, suplantar-la per d'altres festes d'aire pagà, buides de sentit o inferiors almenys al gran sentit de la festa major.

Tarragona, però, serà fidel a la vetusta tradició del seu patronatge de Santa Tecla a la qual està dedicada la meravella de pedra de la nostra Catedral.

Poden passar mals temps, però seran passatgers com els temporals d'institut, però la festa major de Tarragona per Santa Tecla serà tan durable com el gran monument que els nostres avantpassats saberen bastir-li.

M. V.

COMENTARIO

Los catalanistas de izquierda

Este año no le ha parecido bien al Ayuntamiento gastar una peseta en fiestas.

Mientras unos aseguran que ello es debido a que la Corporación no está de humor, otros aseguran que la causa radica en el fondo de la caja municipal en donde, dicese, que pronto ciertos animalitos instalarán su madriguera.

Nosotros creemos que son ambas cosas a la vez, por aquello de que donde no hay harina...

Lo cierto es que nuestro Ayuntamiento, hijo del pueblo, representante del pueblo y encarnación de las esencias democráticas, nos ha dejado sin fuegos, sin músicas, sin enanos y... sin otros gigantes que los que todos conocemos.

Los industriales están de enhorabuena. La recaudación será espléndida.

Claro está que en esto, como en todo hay la debida compensación. No habrá fiestas de Santa Tecla ni siquiera fiestas de Septiembre, como se dice ahora en lenguaje laico, pero en cambio, tendremos en junio espléndidas y magníficas fiestas: desterraremos en nombre de un catalanismo rabioso lo tradicional y auténticamente catalán, pero en cambio recogeremos entusiasmados las fiestas de importación que con ser en general aceptables, no suelen estar revestidas del sabor de nuestra tierra.

Los catalanistas de ahora son así; una paradoja. Se avergüenzan de aceptar lo nuestro porque está impregnado de auténtico espíritu tradicional y en cambio admiten lo de allende de los límites de Cataluña con el único afán de ir modificando nuestras costumbres y nuestro carácter social.

Así es nuestro Ayuntamiento y así proceden los catalanistas del 14 de Abril!

NOTICIARIO BREVE

En el Japón se ha abatido el mayor ciclón que se ha conocido en treinta años, habiendo sido destruidas unas 50.000.

--Polonia se negará a colaborar de ahora en adelante a cualquier acción encaminada a asegurar el cumplimiento del actual sistema de protección de minorías nacionales, que el Gobierno polaco considera totalmente imperfecto.

--Se dice que se prepara un tratado secreto germano-húngaro.

--Se agrava la situación entre Italia y Yugoslavia.

--Roosevelt redacta un manifiesto para los obreros en huelga.

--El terrorismo enseñoreado de La Habana.

--La policía neoyorquina ha llevado a cabo la detención de cuatro hombres y dos mujeres gravemente complicados en el secuestro y asesinato del hijo de Lindberg.

--La policía internacional reclutada para el plebiscito del Sarre será prácticamente el primer ejército de la Sociedad de Naciones.

--El delegado argentino en la Sociedad de Naciones ha presentado una proposición contra la Leyenda Negra Española.

--Continúan los registros de armas en todo el país.

--Dos de los fusiles recogidos a los socialistas pertenecían a Echevarrieta.

--Se agrava la huelga de metalúrgicos en Santander.

--En Viella se ha presentado a las autoridades un francés que se ha declarado uno de los autores de la muerte de Pricé. La masonería le ofreció 100.000 francos, pero solamente le fueron dados 25.000. Ha manifestado que en el asesinato del célebre magistrado, están comprometidas altas personalidades de la política francesa.

--Ha fracasado la huelga de Cádiz.

--En Castilblanco ha sido herido gravemente por la espalda un propietario.

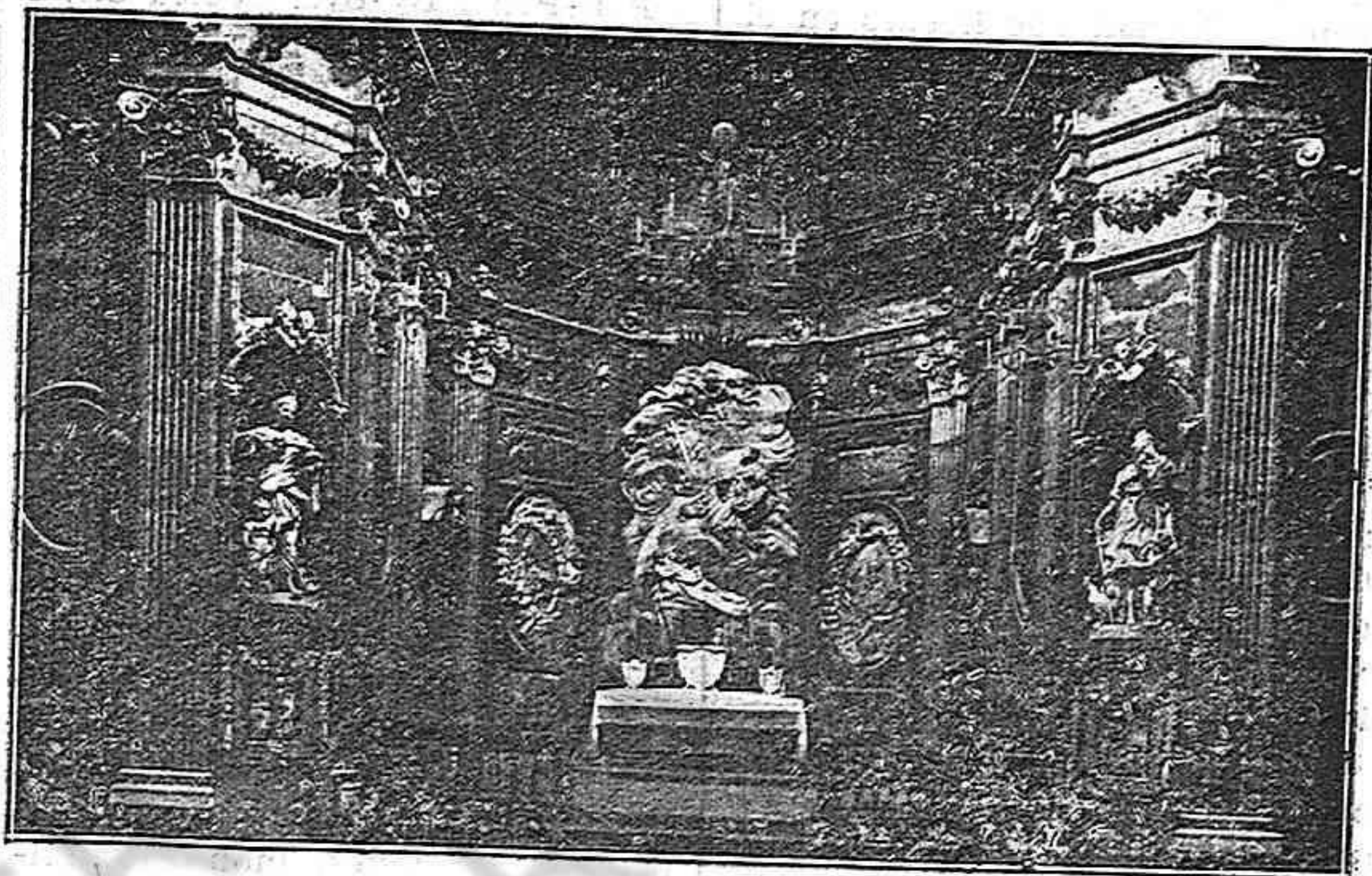
--La actuación judicial sobre el alije de armas, comienza a perfilar las responsabilidades del asunto que va haciéndose día por día más complicado.

Escuela del Treball

El proper dilluns, dia 24, al local d'aquesta Escola Elemental del Treball, començarà a estar oberta al públic de la nostra ciutat, durant les hores de 7 a 9 del vespre i fins el dia 30 dels corrents, l'Exposició de treballs escolars efectuats pels alumnes de l'Escola durant el passat curs de 1933-34, i referents a serralleria, forja, fusteria etc.

Tarragona, 22 de setembre 1934.

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

Interior de la Capilla de Santa Tecla en la Catedral

Goigs a llaor de Santa Tecla

VERGE I MARTIR, LA IMATGE DE LA QUAL ES VENERA A L'ESGLÉSIA DE L'HOSPITAL

DE LA VILA DE SANT CELONI, BISBAT DE BARCELONA

L'illustre escriptor i poeta Dr. Manuel Forn, prev., ha estampat uns goigs a Santa Tecla que avui, com a diada de la Santa ens honorem a publicar:

De Crist son fidel esposa
sempre invicta en el turment;
Santa Tecla gloriosa,
aideu-nos en tot moment.

de l'arena, on es renova
dels lleons ferit turment...

8 Ja s'atansa una lleona,
és la mola que han frotat

per a fer farina bona
d'un blat ros i ben colrat;
mes la fera l'acarona,
no vol pas clavar sa dent...

1. Es a Iconi, ciutat bella,
que esclatà eixa flor galana;
més formosa i més ufana
mai n'ha vista cap com ella;
té l'aroma de poncella,
quan la besa un sol ardent...

2. Quan l'Apòstol hi predica
la doctrina de Jesús,
res no hi fa si li replica
el Maligne; bo i confús,
és Sant Pau, el qui l'explica
amb la seva veu potent...

3. Tan bon punt Tecla s'hi atansa
d'alerosa, amb el neguit
de seguir, amb gran fermança,
el qui n'és pel Crist ungit,
de fer bé la cobejança
crema ja son pit vehement...

4. Ja rebut el Sant Baptisme
sols en sent de Crist l'encís,
l'amor a Déu i al proïsme
fan del cor un paradís,
paradís que no té abisme,
sempre grat al Déu vivent...

5. Jovencell galant l'admira,
de Tamir al nom respon,
per a Tecla sols delira,
i li'n té afecte pregon;
l'amor seva es torna ira,
quant la veu tan displicent...

6. Quan va ser denunciada
al tirà vil i malvat,
que ben tost en fos cremada
la sentència n'ha donat;
mes bon Déu, l'ha deslliurada
amb aiguat, que cau rabent...

9. De beguda molt amarga
encar volen fer-li ofrena,
ha de dur pesada càrrega,
mes ho fa sens passar pena.
Es vinguda l'hora tarda
del seu alliberament...

10. A Selúcia pren volada,
aprés nou miracle fet,
quan de folla verinada
de serpents se n'ha retret;
res no pot la marejada,
quan és Déu qui mou el vent...

11. De l'apòstol exerceix
per molt temps, la tasca noble;
vol que Crist tal com mereix,
adorat sigui del poble;
és pastora que excel·leix,
en ramat benevolent...

12. A l'edat de noranta anys
Tecla mor amb placidesa,
és la brasa que han encesa
de l'amor diví els afanys;
no vol altres viarans,
que els del Cel, ja resplendent...

13. L'any mil tres-cents vint-i-tres
la ciutat de Tarragona
rep les més fines mercès;
Joan segon, és qui li dóna
la reliquia que avui és
son més preat monument...

14. Sant Celoni, nostra Vila,
la imatge vostra venera,
per Santa Tecla hi refila
a l'Hospital, encisera
mainada que s'espavila
per l'encep que li és plaent...

OREMUS

Deus, pro cuius nominis glória, magnum certamen passionum beata Thecla Virgo et Martyr tua, feminarum prima, invicta fide sustinuit; nobis ejusdem fidei imitatione, prospera mundi despiciere et nulla ejus adversa formidare. Per Dóminum...

CONTINERARI Pon-Pon i By-By

Els qui ha patit de febres i ha somniat una font ben abundant calent amb furia dins la seva boca, entendrà un xic com el romeu que ha patit set d'horitzons i de natura, quan corre en trens enfuriats i duu els ulls ben oberts sobre els paisatges en mudança inestroncada, rep la sensació d'un doll fortíssim de bellesa que irromp en el seu dins.

Totes les coses apinyades en el gorg que engloteix, del nostre esguard. Només cal obrir els ulls i tot el que mirem s'hi precipita en un corrent impetuós, com si el Senyor ens hagués posat al mig del ròstre dos xucladors irresistibles. Boscos, penyals, núvols, oceans, pais d'electricitat, ramats de bous, ramats de cases... sobretot viatjant a gran velocitat, són una immensa vera rubinada que entra seguidament per la boca i mina de la vista.

Per això se'm groxola l'esperit, com una góndola en un llac, ara, per fi! que ja reposo a les afores de Tolosa, a casa d'uns amics... una villa gentil, petita, però confortable, que de tan blanca que és i tan pacífica, la podríem dir hissada per bandera de pau damunt d'aquest turó de la ciutat de Sant Sernin.

Es l'hora més amada, de la posta; quan en callar els brogits del món, acreix la veu de Déu damunt les ones del silenci. Tolosa, estesa als peus, sota la fosa lenta del crepuscle, s'encrosta tota d'or. Les cúpules roents emergeixen per sobre les teulades, igual que muntanyoles d'un mapa de relleu. Ve que els focus elèctrics netegen els carreers, com de rícs inundats de llauquim d'ombra, l'obscuritat naixent. Es veu que al cel els àngels comencen ja les classes de fer banda per tal com apareixen, al patró blauverdós del firmament, les primeres punxades de les agulles fines dels estels.

Seiem a l'exideta de la casa, en amples balancins, la mare, la senyora i la filla única de l'amie tolosa, que encara no ha tornat de l'oficina. Ni que damunt les nostres festes els rats-penats cridia la fosca amb signes d'ala negra, se'ns unten els sentits d'un dolçor plena de llum. No veié pas amb tanta pau al cor ni parella bellesa en l'espectacle, Neró, la Roma incendiada, com nosaltres hem vist l'abrandament inofensiu d'aquesta vila de Tolosa, incendiada de ponent, des de una breu tribuna casolana.

Però ja és hora que esmentem, ajaçats arran nostre, a tall d'aquells anyells o aquells lleons que fan com de coixi als peus dels bisbes i guerrers dels vells sarcòfags, el gos i la mixeta de la casa, que alienen fortament la poca fresca del focant. (El fum de quan respiren, d'hivarn, les bestioles, deu ser el del foc que han respirat en temps de xafogor).

Tan avinguts els trobo, i mansuets, que m'interessen tot seguit demano a la filla, assenyalant-los: —Réne, ¿com els dius?—

Réne els agafa, els besa i me'ls ensenya, com si m'anés a presentar dues persones de debó. I em diu els noms magnífics: —La mixeta, Pon-Pon i By-By!

Se'ls estimen qui-sap-lo. Hi ha dies que hom es troba sol, o que s'arriba del despatx carregat de ca bories, o que potser s'han tingut, unes paraules amb una mica més de veu que de costum, i ve tan bé, l'avors, d'entretenir-se, de desencaparrar-se amb Pon-Pon i By-By!

Mireu-los com es llancen cap a la porta del jardí, perquè han encendinat el forfolleig del bon amic Dubois amb la clau al pany i corren per tirar-se-li al damunt i fer-li festes, ara que torna carregat amb la feixugor doble del treball i del dia!

Pon-Pon i By-By...
Cal posseir una dosi oculta de

fariseisme a la massa de la sang, per somriure amb desdeny i menys tenir a priori un home respectable que infantivolament s'estima i fa moixaines a una mixeta i un gosset: —Quin cor més poc austeri! Quina divisió de sentiments! El que no sia Déu, tot són lligams que fan esclava l'ànima...—

Pon-Pon i By-By... ¿Voleu dir, c exigents, que l'amor pura de l'Amat i la seva pobresa són l'eixutor de què us vaneu? Potser impressionats pel generós exemple dels apòstols pescaires i el canvista Levi que, oint la veu de la Paraula "abandonat tot lligament" de sobte la seguien; afectats tal vegada pels crits arravatats dels ascetes i els místics que inviten a seguir, ben nus de l'esperit, l'Amat ben nu, estem temptats de veure en tot afecte que no sia de Déu, com una llei de furt sacríleg, com un cisma del cor, com un dic a la gràcia abundosa. —Només oberts els pisos alts— diem —que donen a l'altura. Les portes del carrer que donen a les rutes d'aquest món, hermètiques per sempre!—

Sortosament, no obstant, els sants són humans, per tal com saben que el primer i gran precepte és d'amar Déu sobre totes les coses, me no amb exclusió de totes altres coses. Ells coneixen prou bé que no hem d'estimar res que ens entrebanqui d'amar Déu, però com prenen igualment que el nostre cor pobríssim té tants capritxos innocents d'infant!

Seria curiós de resseguir la història dels sants per tal de veure com molts d'ells, a la seva manera tingueren i estimaren el seu Pon-Pon o el seu By-By. Des del gosset alegre que acompanyà Tobias cap a Bages, retret per l'Escriptura quan va córrer, com un munci de joia, el dia del retorn per a avisar els pares vellets, amb brandaments de cua jubilants; des d'aquest ca, diem, passant pels pastells dolços de sucre, ametlla i mel, aquells "mostaccioli" romans que el Pobrissó d'Assis en llit de mort, féu demanar a "fra. Giacomina de Settesoli", la noble dama Frangipane, fins arribar a la neu prodigiosa que obtingué de l'Amat (era flaquesa d'ella) el jorn de vestir l'hàbit, sor Teresina de l'Infant Jesús; que en trobariem de beats que amb una amor de nin han abocat un xic el cor, qui en una llei de flors, qui en un canari del convent, qui en un passeig determinat, qui en una mena especial d'estampes!

I és que en tenim fretura, molts camins, d'una futilla que ens reposi el cor de la gran tensió que havem d'emprar en la lluita constant de l'esperit. La flama pura de l'amor de Déu, puix que ha d'encendre's, en nosaltres, dins el fester carnós del nostre cos, no el pot suprimir, el cos, ni prescindir-ne. I així ens precisa de baixar, almenys de tant en tant, de l'Amor alta i immaterial, als Pon-Pons i By-Bys d'aquesta terra... La nostra vida és un combat, però és no més de rares ànimes —sense que hagin de desertar ni perdre el fervor bèl·lic— que es puguin mantenir a l'espitller dia i nit no canviant ni un sol moment de jeia.

Es clar que hi ha el perill que aquestes coses, massa amades, ens facin caure oi més no, en avarícia espiritual i meresquem, llavors, el blasme que Joan de la Creu, el Doctor Mistic, adreça a aquelles ànimes que lliguen el seu cor, adés a creus i imatges costoses o bé rares, adés a "nònimes, reliquies i Agnus Dei, com els nins amb quincalla". No gens menys, si ens cerquem de tal socses sense servir-les vanament, ¿qui es negarà eficàcia c almenys, no e sguardarà de condemnar-es sense to ni so?

Cert que fóra millor que res no interrompés la contemplació continuada, però duiem somoguda la natura —convalescent eterna des del pecat d'Adam— i el millor no és possible que sia general. En un

TROFEU "CASA BLANDINIÈRES," que es disputarà per segona vegada avui, dia 23, amb un recorregut de 150 kms. - Sortida: 6 del matí, davant del Bar Nin. - 1.500 ptes en premis. - Subvencionada per la Generalitat de Catalunya i l'Excm. Ajuntament de Tarragona

sentit altíssim, fins en els grans treballs, transcendents com són, de l'esperit, convé el que els homes d'oficina o de lletres, en diuen "fer hi un cigarret".

Pon-Pon i By-By... El tráguet en la ruta, el descans en la lluita, l'afluixament de l'arc perquè no es rompi la ballesta, inesperadament. ¿Qui dirà dissipació, el quart de "quamquam" al bell mig d'una vetlla d'estudi? ¿o els temps que es menja junts en els convents de la Camaldula? ¿Qui dirà manca d'esperit els pocs glops d'aigua que bevem per a ajudar a passar un catxet? Ni en els seus dies d'Exercicis, sant Ignasi no s'ho sap agafar tan a la punta de l'espasa, que en terminar cada setmana, no hi posi un dia de repòs!

Oh, no designa pas el Crist, una extremada rigidesa, un bloqueig sistemàtic a tots els gaudis innocents. Tret el pecat, Déu per a tot té mil condescències que no li roben gens d'amor, sinó que el fan encara més amable. L'Església ho entén i els seus sants ho practiquen. Cerqueu l'Orde més rígida, i mai no la veureu d'una tan absoluta austeritat que en els seus temples i cenobis, no admeti ni una greca a les portades, ni una fulla d'acant als capitells.

Pon-Pon i By-By...
Aquests petits esbarjos —cert és, més corporals que no espirituals— que acompanyen les vides dels grans barons de l'esperit, són una prova més, uns amagats ressons del clam irresistible que tot el que hi ha en l'home, adhuc el cos de fang, després i tot de la caiguda, a

FIATE, LECTOR

...en que el Ayuntamiento está más pa'co que una calavera;

...en que la prueba de ello es que este año no ha podido confeccionar ni un sencillo programa de fiestas;

...en que, decididamente si no llega pronto el auxilio de los arbitros por solares, la caja municipal será utilizada como nevera o cámara frigorífica;

...en que el "Diari" alaba al señor Prunés;

...en que malos turiferarios tiene el nuevo Comisario.

la seva manera adreça encara a la felicitat.
M. MELENDRES, pvre.
Toulousé, juliol de 1934.

La revista nova
HA SORTIT AVUI

I perquè els amics nostres i tots aquells que els plagui la revista no puguin presumir que la seva amistat amb la qual ens honorem i el seu respecte, ens faci traspasar els límits de la confiança, comandar-los el primer exemplar sense previ avis, són pregats tots, així, mateix els ciutadans, de donar el seu nom per tal de considerar-los subscriptors.

Direcció general de "Tarragona i el Camp", Sant Francesc, 14, entresol, segona, telèfon 503.

Llibreria de Joan Antònio Guàrdias, Plaça de la República, 53, telèfon 662.

Llibreria d'Antoni Ventura, Baixada de la Misericòrdia, 1, telèfon 393.

Interesante

Persona competente puede solicitar Delegación Tarragona, de Compañía extranjera de Seguros sobre la Vida muy acreditada en España. Dirijase por escrito indicando edad y antecedentes al Apartado Correos, núm. 1.256, Madrid.

Conservatori de Música
DE TARRAGONA
CURS 1934-35

El dimarts, dia 26, quedarà oberta la matrícula per a les classes d'aquest Conservatori.

Cal dirigir-se a la Secretaritz, carrer d'Armanyà, 6, baixos, tot els dies feiners, de set a nou del vespre.

LA JUNTA

Academia Cots

C. MAYOR, 11 Y 13

SUCURSAL DE TARRAGONA

TELEFONO 398

FAVORECIDO CENTRO DE ENSEÑANZA MERCANTIL CON AMPLIO ESPIRITU MODERNO
 PROFESORADO SELECTO ESPECIALIZADO, IDONEO Y PROBO
 CLASES SELECTAS

LETRA COMERCIAL { INGLESA
 REDONDILLA
 GÓTICA

CALCULO MERCANTIL
 TENEDURIA DE LIBROS { COMERCIO
 BANCA
 BOLSA

ALTOS ESTUDIOS
 COMERCIALES

ORTOGRAFIA { CASTELLANA
 CATALANA

PRÁCTICAS DE ESCRITORIO

JEFE DE { CONTABILIDAD
 CORRESPONDENCIA

CORRESPONDENCIA { PARTICULAR
 COMERCIAL

MECANOGRAFIA-TAQUIGRAFIA

IDIOMAS { FRANCES
 INGLES
 ALEMÁN

EXPERTO EN LEYES TRIBUTARIAS
 ORGANIZADOR COMERCIAL, etc.

ESTUDIOS OFICIALES { BACHILLERATO
 PERITAJE MERCANTIL

CLASES { Particulares para personas respetables
 Especiales para jóvenes y señoritas
 CONVENIENTEMENTE SEPARADOS
 Generales, cuota módica

HORAS DE CLASE { MAÑANA de 9 a 12
 TARDE de 3 a 6
 NOCHE de 7 a 10

DE COLABORACION

COMO UN ROCIO...

Por España, todo; con-
 tra España, nada.

(Gil Robles)

Un paisano e íntimo amigo mío, misionero hoy en las Islas Filipinas, y, a fuer de buen religioso patriota cien por cien, que llora lejos de su suelo las desdichas de España y siente doblemente en la ausencia los vuelcos y bancarrotas de su Patria amada, escribeme, no ha mucho, con certero juicio, la siguiente frase que revela de antemano una sagacidad en extremo adecuada: "Si fuera posible definirme políticamente, no dudaría en ponerme al lado de Gil Robles".

Pues, ¿qué pensarás, amigo mío, si ha llegado a tus oídos el eco, nada más, de la palabra con que el joven adalid tan rotundamente ha trazado su idea, al pie de ese inclito Santuario, cuna, hace tantísimos años, de nuestra Reconquista, hoy renovada en sus piedras milenarias a impulso del fuego arrebatador del nuevo apóstol?

En esas palabras por él pronunciadas, lema de este escrito, se halla definida no solo la trascendencia suma de su postro discurso de Covadonga, sino que descuella muy por encima la obra toda de su nobilísima aspiración, en sus incansables luchas tan católicas como patriotas y tan cristianas como españolas.

Viril carácter y recia voluntad amén de una aguda visión del panorama social y político que le permite abarcar de una mirada el vasto horizonte de la situación actual, son las características de este esforzado y valiente paladín. Atrae su política en pos de sí por la contundencia de sus razones, mesurada prudencia y difícil perspectiva que a la abierta enseña, un número considerable de jóvenes entu-

siastas, y multitud de españoles fijan en él sus miradas ansiosas y le ven surgir, nuevo Mesías que redima la Patria, despertando sus esperanzas tan ajadas durante estos años por esa política funesta de irresponsables aprendices. De admirar es su arrojo al levantar bandera, en tan difíciles circunstancias, oponiendo su política de paz y amor para todos a esa otra, cuyo nombre dejó un borrón en la historia.

Me encanta sobremanera la dicción del Sr. Gil Robles por lo tajante de sus frases, breves en palabras pero extensas, muy extensas, en ideas. Veo yo en cada una, materia para una glosa. Mas no está aquí el mérito del genio sino en saber imbuir con franca espontaneidad esas ideas de que se está poseído, cosa muy fácil si arrancan éstas de sentimiento. ¿No recordáis aquella frase que daría por sí sola materia para un discurso y penetra con su brevedad, cual aguda flecha, hasta lo más íntimo del corazón?: "Vamos a exaltar el sentimiento nacional con locura, con paroxismo, con lo que sea. Prefiero un pueblo de locos a un pueblo de miserables". Ved aquí sus arranques. Añadid una explicación para aclarar esta idea y vereis que ha perdido todo su sentido. Y es que el acero impenetrable y frío obra rápido: muerde las entrañas, punza el corazón y al instante produce su efecto.

De igual manera puede afirmarse de cada una de las frases de su discurso, que todas valen un pensamiento y una idea. Sus palabras se comprenden pronto porque no adorna sus ideas con panáceas

retóricas que desvían la atención de sus oyentes; y sin embargo tienen sus discursos cierto sabor de ignoradas bellezas que excluyen totalmente esa monotonía peculiar en actos de esa índole manteniendo en suspensión constante el ánimo del lector u oyente. Y es que —¿por qué no decirlo?— la verdad atrae y penetra en nuestros corazones sin saber por qué y cuanto más escueta, mejor. De ahí que no necesite revestirse con alhambres exterioridades, porque la razón no sabe de esos aparejos, sino mos-

trarse pura y dáfana, con toda la fuerza de la verdad, con la limpidez que fluye de labios del señor Gil Robles. Por algo vibra su corazón al compás de la Esperanza Cristiana y late en su pecho el optimismo juvenil de la voluntad nacional.

Como un rocío de bendición caerán sus ideas en el campo agostado de nuestra España, digna de mejor suerte. Esparzamos esta semilla y Dios, "por encima de todo", sabrá darle el incremento que se merece. VICENTE PANIAGUA S.

DISQUISICIONES

ACERCA DEL CINE

El cine, es hoy en día uno de los más amplios medios de cultura. Pero también el más peligroso, su influjo se extiende ilimitadamente. Traspasando fronteras y costumbres, evoluciona importándonos una serie de ideas, ¿buenas? ¿malas? como en todas las cosas tiene donde elegir.

No pretenderé enumerar sus ventajas e inconvenientes, solamente intentaré poner de relieve algunas de sus fases, y a otros tocará juzgar.

Como fin cultural es indudablemente un valioso medio, ya que nos permite recorrer las cinco partes del globo desde — a veces poco cómodo — asiento de espectador. Pero acaso por este mismo poder de presencia típica y costumbres exóticas se va introduciendo en nuestra sociedad ese afán de exotismo que se traduce en músicas extrínsecas que han dado en llamar "música de baile" y que no es más que un conjunto de notas discordantes que nos hace recordar cierta frase célebre pronunciada por el triste desterrado de Santa Elena, el cual afirmaba ser la música el menos molesto de los ruidos; claro que en este caso, parodiando la expresión, cambiaríamos una frase añadiendo el "más" donde está el "menos".

Muy bien que se hayan transforma-

do las orquestas en Jak-ban pues el modificar las cosas siempre es bueno cuando han de ir en busca de su perfección, más de una música fíjamente exótica pero armoniosa, hemos llegado a esta mezcla de estridencias que ni para bailar sirve.

Estas músicas — por llamarlas de algún modo — deberían quedar reducidas a los escenarios donde cualquier fantasía lograda con un poco de arte podría agradar y entretener, pero nunca como bailable en un salón.

Otro de los aspectos... ¿cómo definirlo? — será mejor dejarlo a la elección de los lectores — es esa libertad de costumbres nerte la juventud, que ciertos productores norteamericanos quieren hacernos creer, mientras en sucesivas producciones se contradicen lamentablemente, no obstante haberlos mostrado con anterioridad una sociedad indeseable, pero cuyo ejemplo se esfuerzan en imitar muchos, justificándose y quitando importancia a sus actos fundándose en que "ahora" hay más libertad. Ciertamente; mas la moral siempre es la misma aquí, que en el mundo entero, aunque esa libertad en otros países sea más acentuada debida a la diferencia de caracteres por la situación geográfica e influencia de otras razas a través de los si-

glos. Una cosa es la libertad hasta cierto punto, y otra el libertinaje, que se puede ser muy moderno y muy moral, lo uno no excluye lo otro, si se tiene un poco de criterio para distinguir.

También el cine nos reporta gran cantidad de conflictos económicos, pues rara es la mujer — y el hombre — que no desea igualar, o al menos imitar, ese lujo y elegancia con que se presentan las actrices y actores, y ese ambiente principesco de que se rodean en los escenarios, que no a otra cosa queda reducida en la mayoría de los casos, toda esa magnificencia. Lo demás es un poco de fantasía y reclamo propagandista; pues en este mundo quedan las cosas extractadas a la mitad de lo que las apariencias demuestran.

Igualmente ocurre con esa serie de noticias sensacionales de divorcios que nos importan, y que seguramente son el noventa por ciento, un medio más de atraer la atención general, sin que haya en realidad tal divorcio; y aun suponiendo que exista, es un argumento más para demostrar que no está ahí la felicidad.

En cuantas cabecitas juveniles no ha sido Hollywood la meta dorada de sus ilusiones, juzgando que allí la vida es un paraíso para las muchachas... ¡el cine nos lo presenta tan bello!

Pero no confíemos en esa apariencia linda y brillante, que nos ofrece; la dicha es esquiva allí, lo mismo que en todas partes, y no debe cifrarse nunca en un sitio ni en otro, si no en nosotros mismos.

¡Qué no sea nunca el cine, ese espejuelo de lujo, riqueza y felicidad, que vemos en la pantalla! pensemos que es eso; cine... y al terminar la sesión quedemos también nosotros libres de su pernicioso influencia reservándonos a lo sumo, la comedia representada ha conmovido nuestra sensibilidad, un recuerdo grato como el de un libro, que nos ha recreado durante unas horas, y que pronto se olvidará...

JULITA LOPEZ MITJAVILA.
 Tarragona, Septiembre de 1934.

D. Tomás Lorenzo Vallés

JEFE DE CORREOS JUBILADO
Falleció, cristianamente, el día 23 del actual

(E. P. D.)

Su viuda, hijos, hijas políticas, nietos, hermanos políticos y demás parientes, ruegan una oración por su alma.
El entierro se verificará el lunes, día 24, a las doce horas, desde la casa mortuoria, Unión, 6, a la parroquial iglesia de San Juan y de allí a su última morada.

Tarragona, 23 de septiembre de 1934.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. y Revdmo. señor Cardenal Arzobispo de Tarragona se ha dignado conceder las indulgencias de costumbre.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sant Lli, papa i màrtir, i santes Xantipa i Polixena

MISSA DEL DIA

De sant Tomàs de Vilanova, arquebisbe.
Dominica XVIII després de Pentecostès.
De Santa Tecla, Verge i Protomàrtir
Patrona de Tarragona.

Doble de primera clase amb octava comú.

La nostra ciutat ha portat de molt antic una assenyalada veneració a aquesta Santa, tinguda per la primera de les dones que donà testimoni de llur fe en els turments, essent moltes les esglésies arreu de la nostra terra que també la tenen per Patrona. Això ha fet que gairebé totes les ríodesis catalanes celebrin avui amb preferència la seva festa a la de Sant Lli, que figura en el calendari universal. Segons una antiquíssima llegenda, era de nobilíssima família d'Ieoni, i fou convertida per Sant Pau quan aquest passà per la dita ciutat. Les instruccions de l'apòstol sobre els misteris de la fe i l'excel·lència de la castedat penetraren tant en son ànim que s'hi admeri de cor i abandonà el jove Thauris, al qual sos pares havien promesa en matrimoni, per a consagrar-se únicament a Jesús. Thanuyris, enfurcit, féu que Sant Pau fos empresonat; però la santa verge pogué visitar-lo a la presó, i rebre les seves ensenyances. Acusada, llavors, de cristiana i portada al tribunal, fou condemnada al foc, el qual extingí, a l'entrar-hi, una pluja providencial. Per això fou expulsada de la ciutat i es dirigí a Antioquia. Aquí un nou judici la lliurà a les feres; però una lleona la defensà. Després d'altres proves de les quals sortí incòlume, fou deixada en llibertat, i es retirà a Selència, on visqué piadosament i propagant les doctrines cristianes fins als 80 anys, e nquè morí. Es considerada com a màrtir, encara que no morís en els turments. Son sepulcre devingué gloriós. La nostra Seu en posséix una relíquia de la mà que tot el poble fidel venera, anomenant-la "el Sant Braç".

MISSA DE DEMÀ

De la Mare de Déu de la Mercè.
Doble major.—Ornaments blancs.

MISSA DEL DIMARTS

Del Dia III dins l'octava de Santa Tecla.—Feria simple.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de les Oblates, essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.
El dia 27 comencen a l'església de les R. Descalces.

Cultes per avui

CATEDRAL. — A dos quarts de vuit, missa cantada a la capella de Santa Tecla, que serà de comunió general amb plàtica preparatòria que dirà el M. I. Dr. Josep Boada.

A dos quarts de deu, entrada solemne de Sa Emcia. el Sr. Cardenal Arquebisbe. Després de Prima es traslladarà la Residència Coral a l'altar de la Santa Patrona, essent el Sant Braç traslladat processionalment a l'altar major. Després del cànt. solemne de Tercia, seguirà la missa que celebrerà de Pontifical Sa Emcia. e lSr. Cardenal. El sermó el farà el M. I. Sr. Canonge Magistral D. Jaime Sabaté.

Tarda, s'entra al cor a les quatre a dos quarts de set, es cantaran solemnes vespres, seguidament processó que serà presidida per Sa Emcia. el Sr. Cardenal, recorrerà el claustre i interior del temple.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa i homilia.

CARME. — Diumenge dedicat al Nen Jesús de Praga.

A les vuit, missa de comunió general.

Tarda, a dos quarts de set, rosari, "Croneta" cantada, motet, sermó pel Rd. P. Gonçal de la Verge del Carme, prior de la comunitat i besamans.

MERCÈ. — Festa de Santa Tecla, patrona de la ciutat.

Misses a les sis i a dos quarts de vuit, aquesta serà cantada i de comunió general.

RELIGIOSES OBLATES. — (Quaranta Hores).

A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a dos quarts de quatre, exposició; a tres quarts de set, ro-

sari, trisagi, benedicció, i a dos quarts de vuit reserva.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). — Misses a les set, vuit i nou.

Tarda, a les set, exposició, rosari, benedicció i reserva.

Cultes per a demà

CATEDRAL. — A dos quarts de deu, Prima, Tercia i missa conventual.

Capella de Santa Tecla. — Comença la novena d'honor a la Santa.—Matí, a dos quarts de vuit, missa cantada.

Tarda, a les cinc, rosari cantat i exercici de la novena.

Durant la missa de dotze es practicarà tots els dies l'exercici de la novena.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—Cada dia a les set, missa i rosari.

SANT FRANCESC. —Tarda, a les set, recés mensual per a dones i donzelles.

MERCÈ. — Festa a honor de la seva titular la Verge de la Mercè.

Misses a les sis i a dos quarts de vuit. Aquesta serà de comunió general amb plàtica, que celebrerà el Rd. doctor Francesc Company, ecònom de la parròquia de la Santíssima Trinitat.

A les deu, solemne ofici a intenció d'una família devota.

Tarda, a les cinc, trisagi a la Verge, novena, sermó a càrrec del reverend doctor Francesc Vives, i besamans final.

HOSPITAL. —A dos quarts d'onze, ofici solemne dedicat a la Verge de la Mercè.

NOSTRA SENYORA (Ensenyança). —Vigília de Santa Ursicina.—Tarda, a les sis es cantaran Comptes.

Cultes per a dimarts

CATEDRAL (Capella de Santa Tecla). — Continua la novena en honor a la Santa.

A dos quarts de vuit, missa cantada; a les dotze missa i novena.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — Tots els dies, a les set missa i reso del sant rosari.

NTRA. SRA I ENSENYANÇA. — Festa de Santa Ursicina, verge i màrtir, quin cos sagrat es venera en aquesta església.

Misses a dos quarts de set, set, dos quarts de vuit i vuit. A les vuit celebrerà l'Excm. doctor don Manuel Borràs, bisbe auxiliar de l'Emm. senyor Cardenal, repartint la sagrada Eucaristia a les alumnes i antigues alumnes del col·legi. A dos quarts d'onze, missa solemne cantada per les reverends religioses.

Tarda, a les sis, trisagi marí, sermó pel M. I. Dr. D. Miguel Villatimó, i veneració de la santa relíquia.

SANT FRANCESC. —A dos quarts de vuit, missa i tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). —Durant la missa de vuit es practicarà l'exercici de la novena al Serràfic P. Sant Francesc, tots els dies fins el dimecres dia 3.

CARME. — Tots els dies misses des de les sis a les neu cada mitja hora.

CASA PARTICULAR

Desea uno o dos huéspedes a todo estar. Servicio esmerado, habitación ventilada, cuarto-lavabo, con teléfono.

Razón: calle Armañá, 4, 3.º, esquina calle Unión.

"EL LOUVRE" JOYERIA Y PLATERIA

Gran surtido de joyas de platino y oro de ley - Especialidad en aderezos para regalo de boda

En todos los artículos de plata de ley, hallarán lo más elegante y apropiado para regalo

RELOJERIA

Lo más nuevo en relojes de pulsera para señora y caballero. Relojes de adorno y despertadores.

ORFEBRERIA

La más selecta y de más alta novedad con plateados de las mejores clases.

BISUTERIA

Joyas en imitación de gran fantasía, en oro bajo, plata y chapados de las principales marcas de Pforzheim (Alemania).

SECCION ESPECIAL DE OBJETOS PROPIOS PARA REGALOS

Ha sido ampliada esta sección con una magnífica colección de figuras artísticas y relieves, reproducciones de obras de los más renombrados artistas. Especialidad en asuntos religiosos. Preciosos juegos de escritorio en varios estilos con sus correspondientes estuches. Variedad de estuches, compases para colegial. Plumas estilográficas.

EN JOYERIA Y RELOJERIA SE ADMITEN TODA CLASE DE ARREGLOS

PRECIOS LIMITADISIMOS

RAMON SOLER ICART - Unión, 2 - TARRAGONA

NOTAS LOCALES

DE SOCIEDAD

Ha venido a pasar las fiestas de Santa Tecla en nuestra ciudad el notable pintor don Luciano Costa, acompañado de su distinguida esposa.

Desde Altafulla se han trasladado a Barcelona los señores Vilá-San Juan Oliva y sus monisimos hijos.

Han salido para Berga, después de pasar el verano en Torredembarra, el registrador don Alejandro Alonso de Medina y su esposa, doña Pilar Gallar.

MESTRESSA

S'ofereix per a donar a casa lliçons de primera ensenyança i especials de dibuix i francès. Informaran en aquesta Administració.

Cuideu - vos l'estómac
perquè és la base de la vostra salut

Jo vaig patir com vós, però em va curar el **DIGESTÓNICO**
del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

CONCIERTO POR LA MUSICA MILITAR

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en la Rambla del 14 de Abril, de las 22 a 23'30:

"Homenaje a Rodriguez Soto", pa sodoble, Pérez.
"Palabritas", danzón, Marquina.
"La boda de Luis Alonso", intermedio, Giménez.
"Carifitos", vals, Marquina.
"La Dolores", jota, Bretón.

EN MESAS DISTINGUIDAS AGUA FOURNIER

EL NOU COMISSARI DE LA GENERALITAT

Ahir prengué possessió del càrrec de comissari delegat de la Generalitat el senyor Lluís Prunés. L'acte tingué lloc al saló d'actes de la Comissaria (Diputació), amb assistència de les autoritats i nombrosos invitats.

El senyor Pujol i Font pronuncià breus paraules de presentació del nou Comissari, del qual parlament contestà el senyor Prunés amb la salutació, promeses i bones paraules de consuetud.

CLASSES DE GIMNASTICA

El dia primer del propi vent mes d'octubre començaran a l'estatge social del Club Gimnàstic, les classes de gimnàstica corresponents al Curs de 1934-35, les quals aniran a càrrec del competent professor, senyor Gaspar Forteza i Forteza.

La Junta directiva de la dita entitat convida amb tot interès als seus associats a què vulguin inscriure's a les esmentades classes, a fi de que resultin força nodrides, els quals poden sol·licitar a Consergeria del Club ésser matriculats, requisit indispensable per a poder prendre-hi part.

COLEGIO "TARRAGONA"

Lauria, 11, 1.º

1.ª y 2.ª Enseñanza
Bachillerato-Magisterio
Comercio, etc.
CLASES ESPECIALES

FIESTA D'ELA MERCED

Según costumbre, mañana, en la iglesia de Nuestra Señora de las Mercedes (Beneficencia), se celebrará la fiesta dedicada a su titular a intención de una familia devota.

El sermón ha sido confiado al Rdo. doctor Francisco Vives, presbítero, profesor del Seminario.

PARTICULAR

PRESTARÁ
cantidad en Hipoteca finca Urbana

Plaza de la República, 57, 3.º

De 12 a 3
y de 8 a 9 noche

ACCION CATOLICA DE LA MUJER. - ESCUELAS

Se abrirán el primero de octubre, pudiendo matricularse, para la escuela diurna todos los días hasta fin del actual, de seis a siete y media en el local social, Armañá, 11, segundo.

Para las clases nocturnas de obreras podrán matricularse desde el primero al 15 de octubre, de siete a ocho y media en el propio local de las Escuelas.

También las clases dominicales darán comienzo el primer domingo de octubre en el Colegio de las Religiosas de la Compañía de Santa Teresa de Jesús.

Pot el que faci referència a **MANGUERES, GOMA, AMIANTS i CEL-LULOIDE** ho trobarà a la casa

Valentí Agustí i Mayolas

APODACA, 5 TARRAGONA

EN HONOR DE LA VIRGEN DE LAS MERCEDES

Mañana, a las diez, en la iglesia del Hospital se celebrará solemne oficio dedicado a la Virgen de las Mercedes.

ESTUDIANTES

Lecciones de Francés, Latín, y demás asignaturas de Letras, doy a domicilio. Dirigirse a ssta Administración.

GRANDES y PEQUEÑOS

¿Os purgais ya con **Laxofrutina?**
Es un delicioso azúcar de frutas.
LABORATORIOS ORNOSA REUS

TRES MESES GRATIS

Octubre - Noviembre - Diciembre

puede usted recibir «La Hormiga de Oro», suscribiéndose desde esta fecha por todo el año 1935, y pagando la suscripción por adelantado. Es la revista semanal de actualidad gráfica del Hogar Católico.

Cada año publica 52 números de 2 000 a 2.500 pág.; de ellas, cerca de 1.000 en papel «couché», 2.000 grabados, como mínimo, de los sucesos de actualidad mundial, y reproducciones artísticas de las obras maestras antiguas y modernas.

PRECIO D' SUSCRIPCION: Año 25 ptas.; semestre, 13 ptas.; trimestre, 7 ptas.

NO PIERDA USTED TIEMPO
Escriba al Apartado 26, Barcelona, utilizando el cupón adjunto, tachando el párrafo que no le convenga, y mandándolo en sobre abierto y franqueado con un sello de 2 céntimos.

D. _____

Suscriptor de LA CRUZ

Domicilio en _____

Provincia de _____

Calle _____

Desea recibir un número de muestra.

Desea suscribirse para 1935 y envía 25 ptas. por Giro postal.

Señora

Desea huéspedes jóvenes estudiantes o caballeros.
Razón: en la Administración de este diario.

HUESPEDES

se desean en familia de confianza, en especial estudiantes.
Razón: en la Administración de este diario.

Sección oficial

Regimiento de Infantería núm. 18

Debiendo este Regimiento proveerse para el suministro de la tropa durante el mes de Octubre de carne de vacuno mayor y oveja (en canal), se anuncia por el presente para que las personas que se encuentren en condiciones de servir y deseen tomar parte en este concurso presenten sus proposiciones en pliego cerrado al señor Comandante Mayor del expresado Regimiento el día 26 del actual, a las 10'30 horas de su mañana, verificándose las adjudicaciones en la mañana del mismo día.

El importe de este anuncio será de cuenta de los adjudicatarios.

Tarragona, 22 de septiembre de 1934. — El Comandante Mayor, Adolfo Giménez.

NOTES OFICIOSOS

Festa de comiat als escolars madrilenys

Al donar per acabat el període de vacances durant les quals han estat entre nosaltres els nens de les Colònies escolars de Madrid, hostes de la Casa d'Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, els seus companys d'aquesta institució els obsequiaren amb un concert de comiat que coincidirà amb la clausura de l'exposició dels treballs que els petits madrilenys havien executat durant l'estiu.

Assistiren a aquesta festa organitzada ràpidament, el senyor alcalde de la nostra ciutat D. Joaquim Fort, el conseller de Cultura D. Estanislau Salvador i els tinent d'alcalde de Madrid D. Andreu Saborit i D. Galetà Redondo, vinguts expresament d'aquella capital per tal de recollir la Colònia.

Ahir al matí varen deixar la nostra ciutat els nens madrilenys que ploraven al deixar els seus amics catalans que tant han simpatitzat durant el temps de convivència en la mateixa Casa.

Per tal d'acomiar-los el senyor Fort els saludà a primeres hores del matí i el director de la Casa d'Assistència Social senyor Piñol, els acompanyà fins a Reus.

ESTUDIANTE

se desea en casa de confianza.
Razón: en la Administración de este periódico.